

jeg, at Forslaget er fuldt ud paa sin Plads, og jeg er den højtærede Minister taknemmelig for dets Fremsættelse.

Med Hensyn til Enkelthederne vil jeg først sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), der ikke ønskede, at Amtsraadene skulde udmelde Voldgiftsmændene, fordi det sikkert vilde medføre, at det blev Folk i højere Stillinger, der vilde tage Hensyn til Klasseinteresser, at jeg ganske vist ikke tror, at det vil blive Tilfældet, men af en anden Grund mener jeg, det ikke er heldigt, at disse Mænd skulde udmeldes af Amtsraadene. Disse have nemlig ikke Kendskab til Forholdene overalt i Kredsen. Jeg tror, det var bedre, at Retsbetjentene udmeldte disse Mænd efter Indstillinger fra Sogneraadene. Naar hvert Sogneraad gør sin Indstilling, kunde vedkommende Herredsfoged eller Birkedommer udmelde disse Mænd i Henhold til Kredsens Størrelse, saaledes at de boede nogenlunde heldig omkring i Kredsen og kendte de forskellige Egne, hvor Handelerne foregik. Jeg henstiller dette til det kommende Udvalg.

Mod § 3 er der gjort forskellige Indvendinger, men den højtærede Minister har jo udtalt at kunne tage Hensyn til adskillige af dem. Navnlig er det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) først fremkommet med den Tanke, at hvis vi overhovedet skulde ordne dette Spørgsmaal, maa enhver Handel, hvor der ikke er taget udtrykkeligt Forbehold, falde ind under denne Lov. Som Forslaget nu er affattet, vil det saa godt som ingen Betydning faa. Er Voldgiften derimod tvungen, ville de vedkommende ved enhver Handel, der indgaas, være under Trykket af, at den kan blive Genstand for Voldgiftskendelse.

Angaaende § 4 vil jeg gerne gøre en Henstilling til det kommende Udvalg. Min ærede Sidemand til Højre (Byriell-Jensen) gjorde i Gaar opmærksom paa, at Paragraffen var noget uklart affattet, idet det ikke er omtalt, hvem af Voldgiftsmændene Parterne skulde vælge, og at de derfor sikkert ville vælge hver den, som de antage er særlig interesseret i deres egen Sag. Jeg tror, det ærede Medlem har nogen Ret deri. Jeg tror ikke, det er heldigt, naar de to stridende Parter skulde vælge, og hver tager den, han tror vil være paa hans Side. Jeg tror, det er heldigst, om Retskredsens Dommer i dette Tilfælde har Valget. Naar en saadan Strid skal for Voldgiftsmændene, mener jeg, det er heldigt, at man overfor Øvrigheden for-

langer, at den skal udmelde de to Mænd, det vil da sikkert blive mere upartiske Mænd. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Opmanden og mente, at han havde ikke nødig at tage Hensyn til de andre Parter, men at hans Beslutning skulde være den afgørende. Jeg er ikke enig deri. For Opmanden er ikke en Smule klogere end de andre, men i Sager, hvor der vælges Opmand, og de andre staa hver paa sin Side, maa han, naar han ikke kan opnaa Enighed med dem begge, opnaa Enighed med den ene, og det antager jeg maa blive Tilfældet her.

Angaaende Honorarerne vil jeg sige, at det staaer mig noget uklart, hvorledes det skal forstaaes. Der staaer nemlig i § 5, 4de Stykke: „Kendelsen skal indeholde Afgørelse af, hvem af Parterne det paa-hviler at afholde de med Voldgiften forbundne Omkostninger og med hvilke Beløb.“ Men i sidste Stykke staaer der, at Salæret skal være 10 Kr. til hver. Jeg kan for saa vidt være enig med den, der har sagt, at dette Salær er maaske lige højt nok. Maaske kunde man indrette Salæret saaledes, at det nogenlunde rettede sig efter den Ulejlighed, der var forbunden med Sagen, og den vil jo kunne være forskellig i de forskellige Sager. Maaske skulde Voldgiftsmændene mange Steder hen for at sætte sig ind i Sagen og afholde Forhør om, hvordan Sagen forholder sig, hvilke Fejl Kreaturet har haft, hvorledes det har været hos Sælgeren, hvorledes det er hos Køberen. Jeg henstiller, om man ikke kunde tage noget Hensyn dertil. Det kunde maaske gøres under Hensyn til den Indberetning, som Voldgiftsmændene afgive til Dommeren. 10 Kr. er maaske i mange Tilfælde for lidt, men det kan ogsaa være for meget. Hvis det er rene Smaasager, ville Parterne maaske ikke gøre det til Genstand for Voldgiftskendelse, fordi de synes, Omkostningerne ville blive lovlig store. Det kan jo godt være, at Sagen kan afgøres paa en Time eller to.

Det var de Bemærkninger, jeg havde Lyst til at gøre. Jeg tror, det er fuldstændigt paa sin Plads, at vi faa en saadan Lov, og naar vi faa praktiske Mænd til at gennemføre den, vil den kunne afgøre mange af de Stridigheder, der nu ere til stor Udgift for begge Parter.

Lange: Ogsaa jeg skal anbefale dette Lovforslag. Alle, der leve med i det praktiske Liv, enten det er i Byen eller paa Landet, maa sikkert være blevne klare over,